

BARE
JESUS
IKKE
HAVDE
SAGT AT ...

Kontroversielle udsagn
i evangelierne

STEVE TIMMIS

STEVE TIMMIS

**BARE
JESUS
IKKE
HAVDE
SAGT AT...**

Kontroversielle udsagn
i evangelierne

INDHOLD

En tak	9
Forord	11
Indledning	13
1 Fornægt dig selv og tag dit kors op	17
2 Elsk dine fjender	31
3 Ikke syv gange, men syvoghalvfjerds gange	47
4 Du kan ikke tjene både Gud og pengene	61
En pause - Stands og tænk	77
5 Hold jer vågne!	83
6 Elsk din næste	93
7 Salige er de, som forfølges	109
8 Her er min mor og mine brødre	123
9 Bliv ikke vred	137
10 Gå derfor hen og gør alle folkeslag til mine disciple	151
Noter	165

FORORD

Måske er det, fordi jeg er en kynisk englænder, men nogle gange kan et forord efter min mening godt blive lidt plat, og det ville virke særlig malplaceret i en bog som denne med dens stil og indhold. Men et forord er også en mulighed for at komme med nogle lidt mere personlige betragtninger, der kan give en vis baggrundsforståelse.

Gennem de sidste seksten år af mit liv og virke har jeg fået mulighed for at arbejde kirkeligt på en anderledes måde. Det er ikke min egen vurdering, men en karakteristik af mit virke, jeg jævnligt hører fra andre. Det væsentligste kendetegn ved min model eller mit udtryk er et dobbelt fokus på evangeliets ord og evangeliets fællesskab. En missional tilgang til begge dele falder mig naturligt. Fordybelsen i denne form for kirkeligt arbejde har sat fortegn for min forståelse og oplevelse af, hvad det vil sige at være kristen. Jeg har fået øjnene op for, at discipelskab er en smuk, altomfattende virkelighed. Alle områder af mit liv, uden undtagelse, er underlagt Guds frelsende og almægtige omsorg. Det gælder mine forhold til andre, mine følelser, mine ambitioner, mit arbejde, min fritid, min tid i det hele taget, mine penge, mine ressourcer. Jesus har skabt det hele og betalt for det hele. Han har krav på det hele og hersker over det hele. Dette er en helt igennem vidunderlig og befriende sandhed.

Bogen her er vokset ud af den erkendelse og erfaring. Derfor skriver jeg ikke dette som teoretiker, og jeg skriver det slet ikke som en åndelig guru, der sidder i ophøjet ensomhed og mediterer og tænker dybe tanker. Jeg skriver dette

som en discipel; en, som i fællesskab med andre forsøger at efterfølge Jesus, og som har førstehåndserfaring med de glæder og frustrationer, det giver. Jeg skriver som et menneske, der har oplevet jublende glæde og intens sorg, når jeg gang på gang må erkende min synd og ty til den store og evigt fornyede nåde, der bliver mig til del gennem min Frelser og Herre.

Tak fordi du læser denne bog, eller i det mindste har viljen til det - jeg tager ikke noget for givet. Det er min bøn, at bogen må inspirere dig til at elske Kristus mere gennem hans ord og ved Helligåndens suveræne, mirakuløse indgriben i dit liv.

Steve Timmis
Januar 2013

INDLEDNING

Lad os se det i øjnene: Nogle gange er det meget ubejligt og ligefrem ubehageligt at følge Jesus. Det føles måske grænseoverskridende at indrømme det åbent, men vi ved jo alle, at det er sandt. Vi kan lige så godt få det frem i lyset. Jeg vil endda gå et skridt videre og sige, at det kan være decideret irriterende altid at skulle følge Jesus. Det er denne følelse af ubehag og irritation, vi i det følgende vil tage livtag med. For hvis noget af det, Jesus sagde, er ubejligt, så er Jesus selv vel ubejlig? Måske kunne man ligefrem sige, at han er et irritationsmoment? Han træder ind i vores verden og beder os om langt mere end bare at synge et par sange til hans ære hver søndag morgen og lægge nogle mønter eller sedler i kirkebøssen på vej ud.

***Der må være noget meget overbevisende og motive-
rende ved Jesus, når millioner af mennesker gennem
historien har opgivet deres bekvemmelighed og
ligefrem vovet livet for at følge ham.***

Som Tom Hanks kunne formulere det: "Houston, vi har et problem", og det har hele verden og alle mennesker. Men Jesus har ikke skabt problemet, det har vores moderne kultur. I dag drives vi alle af ønsket om at sikre vores egen lykke. Vi stræber efter alt det, der kan give os status, få os til at se godt ud og føle os godt tilpas. Vi søger de forhold, vi tror kan give os et rigt og tilfredsstillende liv. Vi stræber efter sundhed, rigdom og trivsel på alle måder. Vi kommer bedst ud af det med mennesker, der godt kan lide os, og

ser ingen grund til at beskæftige os med dem, der ikke kan lide os. Hvis nogen stjæler fra os eller skader os fysisk, ønsker vi bare at se dem straffet. Vi holder på vores ret og finder os ikke i noget. Sådan er de almindeligt anerkendte værdier og principper i vores samfund, og vi kristne kommer nemt til også at acceptere dem og leve efter dem. Vi 'køber' et syn på verden, der stemmer overens med verdens forestillinger om, hvad der er nødvendigt og rimeligt og værd at stræbe efter. Dette overordnede billede strukturerer vores liv. Ud fra det afgør vi, hvad der er fornuftigt og har betydning, og hvad der er ufornuftigt og betydningsløst.

Hvert eneste af de Jesusord, vi i det følgende skal se nærmere på, vender imidlertid denne struktur på hovedet. De rusker vores verden op og afslører for os, at vi det meste af tiden slet ikke tager Jesus alvorligt - i hvert fald ikke på det praktiske plan. De af Jesu belæringer eller historier, vi skal beskæftige os med, er for det meste velkendte. Nogle af dem kender vi måske ligefrem til bevidstløshed. Men har vi overhovedet beskæftiget os seriøst med dem og relateret dem til vores måde at leve og handle på? Er vi parate til at lade vores forestillinger om, hvad der er rimeligt og fornuftigt, forme og forandre af vores Frelser i stedet for af verden? Hvis vi vil kalde os disciple af Jesus, må vi på alle niveauer af vores eksistens beskæftige os seriøst med, hvad Jesus forventer af en discipel.

Der er rent faktisk mange mennesker, som forsøger at følge Jesus, selv om det er både ubelejligt og krævende at gøre det. Der er noget, der driver den kristne til at overgive sig til Jesus, elske ham og tjene ham, uanset hvad det koster. Der må være noget meget overbevisende og motiverende ved Jesus, når millioner af mennesker gennem historien har

opgivet deres bekvemmelighed og ligefrem vovet livet for at følge ham. Der må være noget, der er så værdifuldt, at det kan opveje lidelse og opofrelse og døden selv.

Selv om denne bog beskæftiger sig med Jesusord, der får mig til at sukke: "Jeg ville ønske, Jesus ikke havde sagt sådan," ender jeg alligevel med at konkludere, at jeg er glad for, at han gjorde det. Jeg er oprigtigt glad for, at Jesus har kaldet mig til at følge ham. Jeg er glad for, at Jesus klart gav udtryk for, hvad det indebærer at følge ham. Jeg er virkelig glad for, at Jesus sagde så meget ubejligt, der griber forstyrrende ind i min 'private' verden, sætter spørgsmålstegn ved mine valg og udfordrer mig og min måde at leve på. Det glæder mig, fordi det er denne proces, hvor jeg bliver afbrudt og må starte helt forfra, der viser mig, at Jesus er alt, hvad jeg har brug for; at han er min glæde og min fred. Lykken ved at hvile i Guds løfter og vandre gennem livet med Jesus er blevet vigtigere og mere dyrebar for mig end nogen plan, drøm eller ambition, jeg selv kunne udtænke og leve for.

FORNÆGT DIG SELV OG TAG DIT KORS OP

Jeg har efterhånden været kristen et stykke tid, og det har lært mig noget om, hvad det vil sige at følge Jesus. En af de mest irriterende opdagelser er, at Jesus og hans ord har det med at bryde ind i vores liv, tvinge os ud af vores hyggekrege og vende vores verden på hovedet. Vi taler og synger meget om, at Jesus er så mild og blid, men i virkeligheden er han en meget foruroligende person, hvis ord må vække bekymring. Jeg er nok ikke den eneste, der har det sådan, at jeg nogle gange bare helst vil være i fred og have lov at leve, som jeg foretrækker at leve. Jeg vil gerne selv bestemme farten. Det betyder ikke, at jeg bare vil blæse på Jesus. Vi kan jo alle sammen godt lide at være med i 'Jesusklubben'. Vi ville til enhver tid stemme på ham, og vi er helt sikkert glade for, at han tog vores synd med op på korset. Men selv om vi anerkender og takker ham for det, han har gjort, vil vi gerne kunne fortsætte relativt uforstyrrede på den vej i livet, vi selv har valgt.

Spørgsmålet er bare, hvordan det kan lade sig gøre, hvis alt det, vi ved om Jesus, er sandt. Kristendommen lærer, at Jesus er Guds søn, den Ene, som døde og opstod for at løskøbe syndige og fortabte mennesker. Vi tror, at alt er skabt ved og til Jesus, og at han gør alting nyt. Vi tror, at han vil vende tilbage for at herske i herlighed. Vi ved, at da han var her på jorden, viste han os glimt af sit kommende rige, når han helbredte de syge, opvakte de døde,

fik storme til at lægge sig, elskede synderne og trøstede de sønderknuste. Hvordan kan det så være, at vi så hurtigt bliver færdige med denne Konge og hans ord?

Vores søgen efter det gode liv

Noget af det bedste ved mine mange års erfaring er, at jeg har haft god tid til at tænke over svaret. Jeg er efterhånden nået frem til, at der er tale om et bevidst valg. Lad mig forklare det lidt nærmere for de af jer, som ikke har vandret denne vej lige så længe som jeg. Vi længes alle efter at leve 'det gode liv'. Vi ønsker os alle et lykkeligt og tilfredsstillende liv. Det er en stærk længsel, en lidenskab, en drivkraft, næsten et instinkt. Vi anerkender i teorien, at vores liv ikke altid kan være godt, men når vi erfarer det, er vi alligevel skuffede. Og hvis livet bliver ved med at være mindre godt og fortsætter med ikke at leve op til vores forventninger, bliver vi modløse og opgivende. Nogle gange bliver vi simpelthen deprimerede, fordi vi ikke lever det liv, vi har ønsket og forventet at leve. Men hvad er det gode liv så? Det overrasker dig sikkert ikke, at jeg også har brugt lang tid på at gruble over dette spørgsmål. Jeg tror, svaret er temmelig enkelt: Det gode liv er at få det, som vi vil have det. Når vi får det, vi vil have, er vi glade og tilfredse. Lige indtil vi gerne vil have noget andet, selvfølgelig.

At få hvad man vil have, vil selvfølgelig betyde noget forskelligt for forskellige mennesker. Hvad tænker *du* kunne give dig 'det gode liv'? Det er såmænd ikke så svært at svare på. Du skal bare færdiggøre sætningen: "Jeg ville være lykkelig, hvis bare jeg havde ..."

- sand kærlighed
- en ægtefælle
- børn
- en familie
- venner
- et arbejde, jeg kan lide
- den rigtige menighed
- rigdom
- et dejligt hus
- sundhed
- fred
- luksus
- mere tid
- spænding og eventyr
- den perfekte bølge (eller det perfekte hår)
- smukke hænder og negle
- *de* sko
- sæsonkort

Vi er overbeviste om, at netop *dette* vil gøre vores liv godt. Det vil da i hvert fald gøre os mere lykkelige, end vi er lige nu. Som muldvarpe bliver vi ved med at grave og bore os frem på jagt efter vores drømmetilværelse. Er det ikke også, hvad det hele går ud på? Vi er tilfredse med at være utilfredse og række ud efter stjernerne. Vi vil have det hele, og vi følger vores begær (vi kalder det bare drømme, fordi det lyder pænere), ofte for enhver pris. Så er det, Jesus kommer og stiller sig i vejen. Han trænger ind i *min* verden og siger: "Fornægt dig selv. Tag dit kors op og følg mig." Hvad snakker han om?